

ende, fremfor den Anden, der ikke kan siges at forsøge sin Indtægt, men som sætter den paa Rente paa en Maade, hvorved den i sin Tid vil gjøre god Nytte og give gode Renter. Ved en mindre Skat i Kommunen kan man vel bruge Formue- og Leilighedsstaten, men hvor der er Tale om Statskatter, troer jeg ikke, at man skal bruge den. Naar der her, som den ærde Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte, i alle tre foreliggende Forslag er en Indkomsskat, kommer det jo an paa at vælge, hvilken man ønsker, men den Urne, han talte om, vil jeg ikke være med at trække Lod af. Jeg maa da erklære, at jeg ikke drister mig til at gaae ind paa det foreliggende Forslag; jeg erkjender det Rigtige i Indkomsskattens Princip, men jeg tør ikke være med at gennemføre den i en saa stor Udstrækning, som her er foreslaaet, naar der kun er givet saa kort Tid til dens Gjennemførelse. Den ærde Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) udtalte, at naar vi skulle gaae over til Indførelsen af denne Skat, burde man tage den fulde Indkomsskat, da han meente, at Forstanderskaberne saa anstrengte sig langt mere for at udfinde det Rigtige, saavidt som menneskelig Anstrengelse formaaer det; tog vi den derimod i et mindre Omfang, saa vilde Sagen — han sagde det ikke udtrykkeligt, men det kunde ligge deri — blive udført paa en mere eller mindre affadset Maade. Heri kan jeg ikke være enig med ham. Jeg troer, at Forstanderskaberne ville anstrenge sig lige Meget i begge Tilfælde; selv om de ikke moralisk skulde føle sig opfordrede dertil, ere de dog tvungne til at udvise den størst mulige Nøiagtighed ved Apparatets Affattelse, fordi de maae være beredte paa at kunne begrunde for hver enkelt Mand det Resultat, de ere komne til. Ligesom den ærde Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) antager jeg, at man ved at overvurdere eller ansætte for høit, hurtigst kommer til det bedste Resultat, idet man derved paa indirekte Maade tvinger Folk til at opgive deres virkelige Indtægt. Der vil neppe komme mange Selvangivelser; jeg anseer det derfor for rettest, at man ved Ansættelsen gaaer frem, saavidt muligt, efter et bestemt Grundlag, og paa dette bygger Reglerne for denne Indkomsskat. Som

den ærde Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds udtalte, er der paa Landet mange Modstandere af denne Skat, og de kunne vel findes alle Vegne; men dette bør paa os kun have den Virkning, at vi søge at gjøre Skatten saa taalelig som mulig, og nedbryde Modstanden, istedetfor at nære den. Ved at tage den fulde Indkomsskat — Enhver maa indrømme, at den første Rigning kun kan blive høit ufuldkommen — vil der reise sig en stærk og begrundet Modstand, men vælge vi derimod den mindre Beskatning, — Apparateret skal jo alligevel bringes tilveie og vil efter min Mening blive lige fuldstændigt, hvad enten denne Skat anvendes i større eller mindre Omfang, — vil Skatten falde mindre følelig, og vi ville derved vinde den Erfaring, der efter min Mening vil blive ligesaa god, som om vi tage det foreliggende Forslag med den fulde Skat, medens vi undgaae at vække Misforståelse med Skatten, hvor denne ikke allerede er tilstede, ja, vi kunne maafløe endog fjerne Misforståelsen. Derfor kunde jeg meget ønske, at vi ikke gik ind paa at indføre den fulde Indkomsskat, som jeg meget frygter, men gjorde Begyndelsen med den mindre Beskatning efter Indtægt efter det Forslag, som senere kommer for. Vi have jo dog derved opnaaet det Gode, at vi ere komne ind paa Principet og have begyndt at arbejde os igjennem det, for at faae et Apparat, som vi senere kunne bruge med mere Driftighed.

Ordf: Det, den ærde Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at hvad det gjælder om, er, engang at blive færdig med disse Beskatningspørgsmaal, var vistnok fuldkommen rigtigt. Nu havde vi ifjor en Lov om Kommunalbeskatning for Kjøbstæderne, og deri blev vedtaget, at ikke Lidt af de Summer, hvormed andre Beskatningsgenstande vare bebyrdede, skulde gaae over til en Formue- og Leilighedsstat, og det var derved under Overveieelse, om man skulde lade al Formue- og Leilighedsbeskatning gaae over til en Indkomsskat; der var ialfsald i Udvalget et Slags Østeparagraf desangaaende, som jeg før omtalte. I det dengang nedsatte Udvalg havde Folkethinget særligt taget Hensyn til, at Loven